

[Ninn-Hansen.]

samtidig får sikret, at også de provisionslønnede får sikkerhed for funktionærstatus; dette må vel gælde, selv om de virker i forskellige firmaer, hvis de opfylder reglerne om det timetal, der her er fastsat. Jeg vil meget gerne høre den højtærede ministers udtalelse herom. At det må være rigtigt at få fastslået, at de deltidsbeskæftigede skal have funktionærstatus, kan vi godt være enige om. Det er en stor fordel, at mange — også gifte kvinder — tager beskæftigelse, og selvfølgelig skal de, når de går i deltidsarbejde, have den beskyttelse, som de altså også har haft i praksis, og måske skal vi udvide den noget, således som det her er foreslået. Reglen om skriftlige aftaler skal jeg ikke komme ind på. Egentlig synes jeg ikke, man skal være for interesseret i at stille for mange formkrav til aftaler her i landet; det gør man i øvrigt ikke i dansk ret. Jeg vil tro, at hvis man gennemfører noget sådant i denne lovgivning, vil det vel navnlig være for arbejdsgiverne, det vil få størst interesse med de skriftlige aftaler. Det vil jeg tro. Bl.a. vil måske mange arbejdsgivere så komme til at tænke på, om ikke de skal nøjes med en prøveansættelse af funktionærerne i begyndelsen, hvad de ikke alle sammen tænker i dag, hvor de blot antager funktionærerne. Men selv om det måske kan blive til størst fordel for arbejdsgiverne, kan det altså heller ikke ændre den højtærede ministers indstilling med hensyn til, at forslaget skal fremsættes.

Spørgsmålet om konkurrenceklausuler kan vi drøfte. Jeg er ikke helt sikker på, at udformningen er så god, som den kunne være. Det er vist svært at drage den skillelinje, der er tale om; og at man heller ikke skal have noget generelt forbud i dansk ret mod aftalefrihed på dette område, er vi altså enige om. Jeg synes, det er et stort fremskridt, at den højtærede minister således har givet tilslutning til tanken om, at det er i loven, reglerne for funktionærerne skal findes, og at man altså placerer loven og folketinget over organisationerne. Det synspunkt kunne jeg have ønsket at den højtærede minister havde fulgt.

Det ærede medlem hr. Egon Jensen sagde, at jeg havde talt om en amputeret

udgave af VK-forslaget, og det ærede medlem kom som følge deraf ind på nogle betragtninger, som vel i særlig grad må interessere kirurgerne. Jeg har i hvert fald ikke særlig forstand på det, det ærede medlem fremkom med i denne henseende, men det er vist en dårlig kirurg, der vil bortamputere et levedygtigt organ på grund af en indbildt sygdom, og det vil være det, den højtærede arbejdsminister gør. Den indbildte sygdom, som den højtærede arbejdsminister vender sig imod, hedder personaleforeninger. Den højtærede minister talte noget om disse personaleforeninger, og jeg ved egentlig ikke, om jeg siger det for stærkt, når jeg siger det på den måde, at jeg havde indtryk af, at den højtærede minister ikke rigtig syntes om dem. Det var i hvert fald et indtryk, jeg havde, at det ikke var de organisationer, den højtærede minister satte mest pris på.

Ja men hvorfor skal vi dog blande os i, om funktionærerne vil organisere sig på den ene eller den anden måde? Hvis funktionærerne på en virksomhed ønsker at organisere sig i en personaleforening, hvor alle funktionærer kan blive medlemmer, er det så ikke dem selv, der skal have lov at bestemme det? Det er ikke rigtigt, som den højtærede minister synes at ville påstå, at vi ved vort forslag alene tager hensyn til personaleforeningerne. Vi tager hensyn til alle funktionærforeninger, der ikke nyder anseelse på bjerget; og hvor bjerget findes, det ved den højtærede arbejdsminister jo. Hvis ikke han er helt klar over det, så kender han også adressen på Kontor- og Handelsfagenes Arbejdsgiverforenings fagforening, forstod jeg.

Vi mener, at der skal være lige ret for alle organisationer, også for personaleforeninger, for vi skal ikke gå rundt og være barnepiger for funktionærerne og sige, hvor de skal organisere sig. De skal selv have ret til at bestemme, hvor de vil gøre det. Det, vi ønsker at sikre os imod og derfor har fremsat forslag om, er monopoler, og vi vil sørge for, at alle får lige rettigheder med hensyn til forhandlinger og aftaler om overenskomster. Det er ikke vendt imod HK. Jeg sagde til indledning, at det er da udmærket, at HK får flere medlemmer. Det kan da kun være en fordel, at der er mange, som viser